

Langs de Visserskaai

"De Cierk" met de Visserskaai in de achtergrond (circa 1900)

Onlangs kreeg ik een telefoon van een zekere Albert Goes, die me zegde een gewezen visser te zijn en mij vroeg wanneer ik weer eens iets over de oude Visserskaai of de visserij zou publiceren. "Want daaraan hebben wij nog zoveel herinneringen", voegde hij er aan toe. Daar ik mijn belofte wil nakomen, breng ik thans een stukje over de Kaai van vroeger.

We moeten zeggen dat het visserskwartier door de gewone mensen uit het stadscentrum als *De Kaai* werd aangeduid. Inderdaad de Kaai was altijd iets speciaals geweest. Men woonde er anders. Met zeer grote gezinnen huisde men er op een paar kamers. Men sprak er anders. Men hoorde aan zijn woordschat dat het iemand van de Kaai was.

Men at er anders. Het was maar normaal dat men er meer vis verbruikte. Men geloofde er anders. Het geloof van de vissersfamilies geleeleek meer op een soort bijgeloof, dit uit bestendige schrik dat de echtgenoot, vader, zoon of broer in de orkanen op zee zou omkomen.

Zoals te lande leefde men er meer op straat. De straatkinderen waren er niet te tellen. Ook de kledij was er anders. Niet de kledij om te gaan vissen, maar ook toen ze aan de wal waren kon men de vissers zo herkennen. In het begin van deze eeuw droegen ze meestal nog geen schoenen. Wel klompen. Op die klompen (hun zondagse!) gingen ze ook dansen. In groep waren ze sterker. De jongeren van de andere

wijken vreesden *de Kloeffebende*.

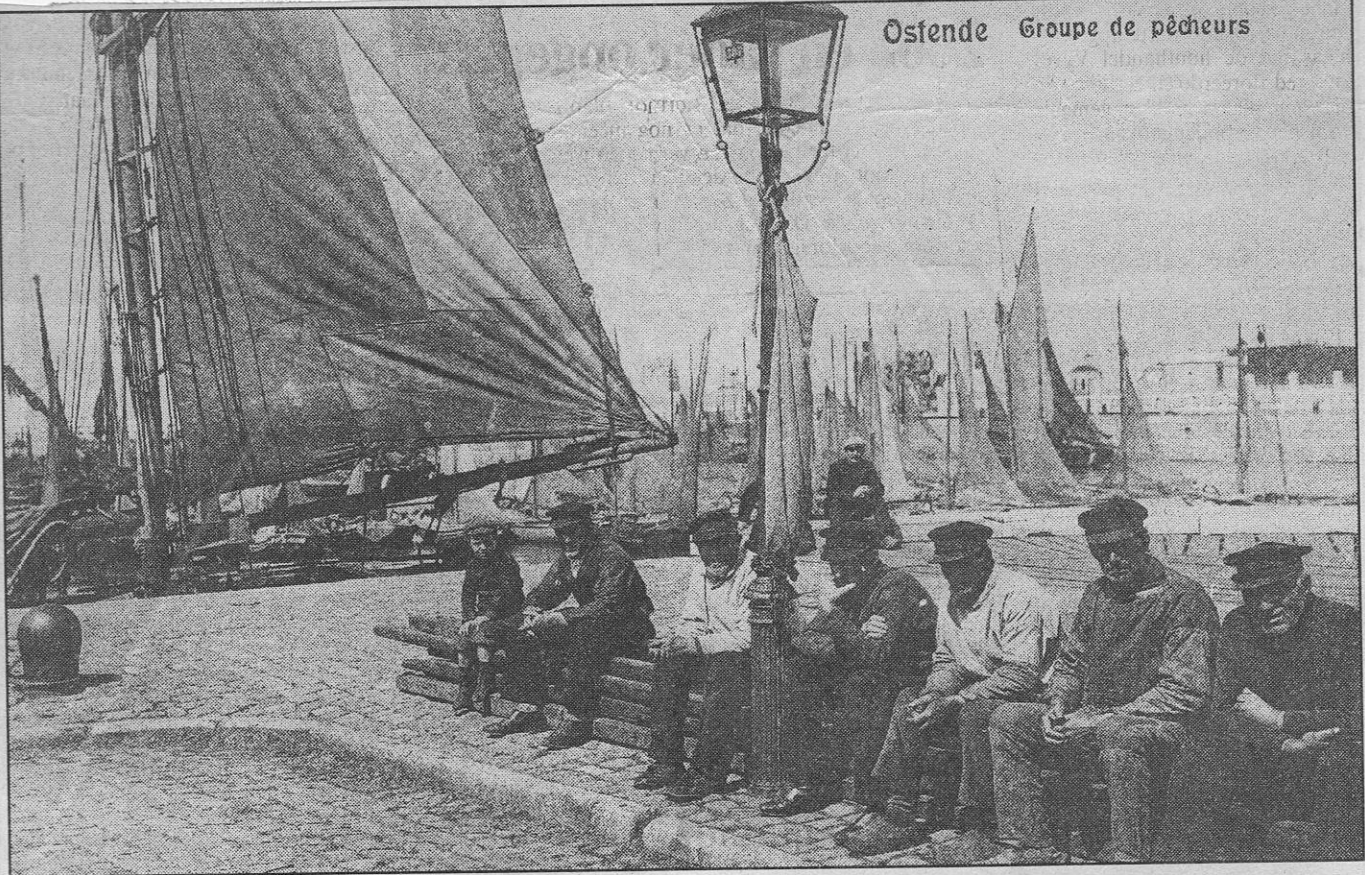
Ook de Kaai zelf was iets heel apart. De huizenrij was bijna één café. Er waren er een zestigtal. Op de Kaai reed niet alleen de stadstram, maar ook een trein met viswagons. Die kwam in de vismijn vis opladen bestemd voor binnen- en buitenland. De vismijn gebouwd in 1877 en die wegens haar ronde vorm door de Oostendenaars *de Cierk* (= het circus) werd genoemd, zoemde van grote activiteit: vislossers, viskopers en ijsladers liepen er bestendig dooreen. In 1934 verhuisde de vismijn naar de nieuwe gebouwen van *de overkant*. Een jaar later werd *de Cierk* afgebroken. Dat plein heeft dan enkele jaren gediend als parkeerterrein. Nu is er de jachthavensluis.

Maar nog even terug naar de Kaai zelf. Men zag er, zoals ik vroeger al schreef, vrouwen die aan een van de lantaarnpalen netten breiden terwijl de vissers zelf herstellingen uitvoerden. Oude zeelui troepten op een paar plaatsen samen. Ze volgden het wel en wee van de Kaai en de visserij van dichtbij. Ze kenden omzeggens iedereen. Weliswaar meestal met een lapnaam en ze wisten van ieder vissersboot het fijne. Ze wisten wie het toebehoorde, er er mee voer en welke bestemming de schepen hadden.

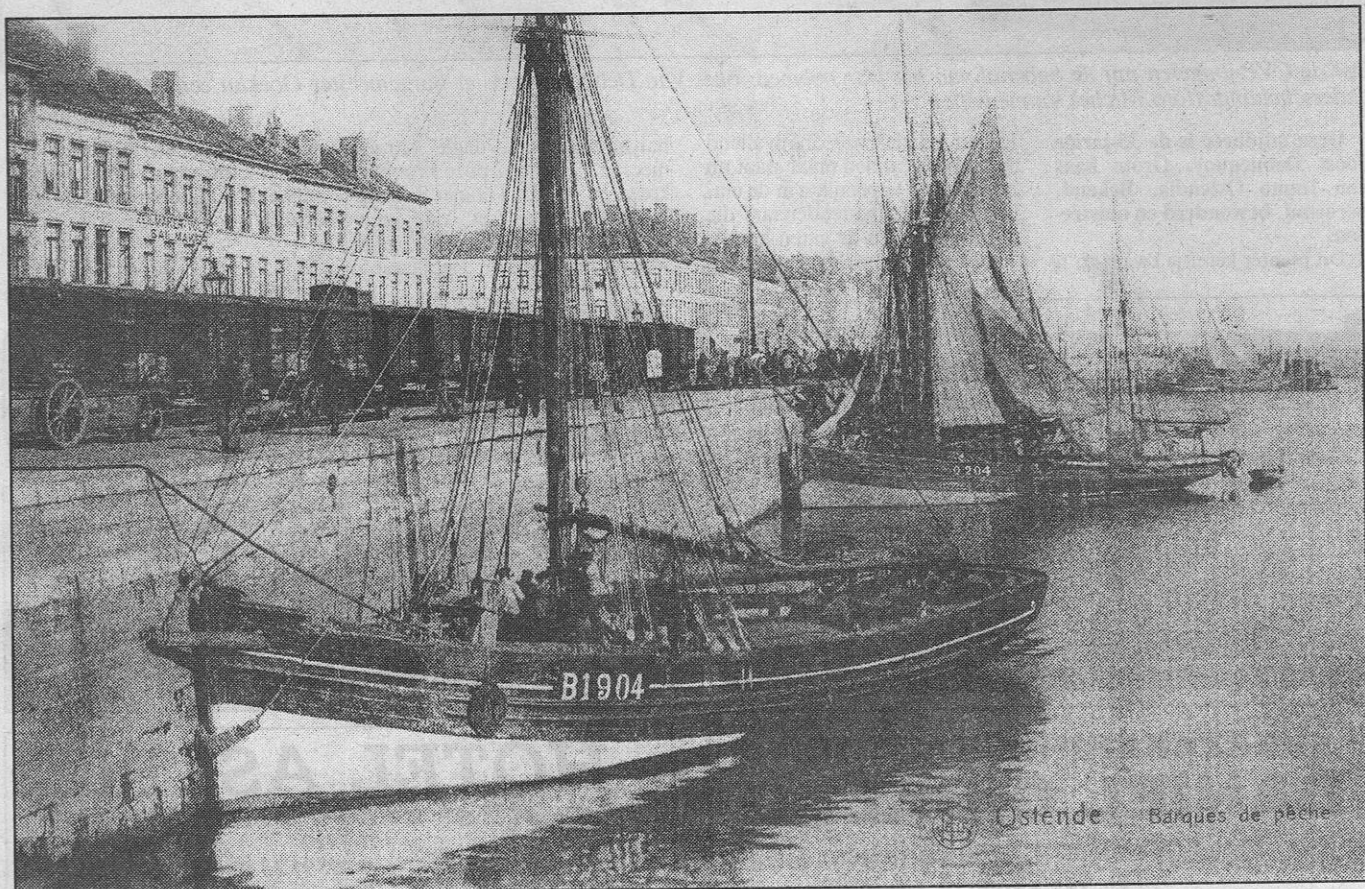
En zo zou ik nog lang kunnen doorgaan want de Kaai was en is nog altijd de grote trekpleister voor toeristen die Oostende aandoen.

Omer Vilain

Ostende Groupe de pêcheurs

Oude vissers langs de Kaai. In de achtergrond de Werkhuizen van het Zeewezen.

Ostende Barques de pêche

De vistrein op de Kaai. Deze reed tot voorbij het Vissersplein (op z'n Oostends "de Zwiemarkt")